

Kalapos Attila

Környezetmérnökként végeztem talán 1998-ban, majd miután szembesültem a ténnyel, hogy a halbiológus szakma bár nagyon romantikus, megélni nem lehet belőle, elszegődtem egy mérnöki irodába.

Ekkor kerültem a fővárosba lelkes és fiatal munkakezdő mérnöként. A tervező irodán keresztül volt szerencsém belelátni néhány komolyabb építési beruházás megvalósításába a tervezőasztaltól az átadásig, ami imponált a műszaki beállítottságú ifjúnak.

Határozottan úgy gondoltam akkor, hogy a műszaki világban fogom megtalálni a számításom, itt képzeltem el a fényes jövőt.

A megbízóink között volt a Budapest Gyógyfürdői és Hévízei Zrt., „akivel” igen jó munkakapcsolatot sikerült kialakítani, így aktívan részt vettünk a budapesti gyógyfürdők megújítását, műemléki rekonstrukcióját célzó program megvalósításában. Mivel ezen beruházások az akkor megjelent turisztikai pályázati forrásokból kerültek finanszírozásra, így beszivárgott a projektekbe a közbeszerzés, mint addig ismeretlen terület.

Ekkor kapta irodánk azt a nem várt kérdést, hogy „ugye ti ezt is meg tudjátok csinálni”... majd kaptam én azt a nem várt, ám sokatmondó pillantást szeretett főnöknőtől, hogy „persze”.

Innen datálható a kapcsolatom a közbeszerzéssel, jelesül a méltán népszerű '95-ös törvénnyel.

Mondhatni a mély vízben kezdtem az úszástanulást, hiszen azonnal milliárdos építési beruházások, műemléki rekonstrukciók, maratoni helyszíni szemlék, szerződésmódosítások és jogorvoslatok világában találtam magam, távol a vidám és békés ichtiológusoktól.

Ezt követően mondhatni elrendeltett a jövőm, főnöknőm iránymutatása alapján a kétezres évek közepén elvégeztem egy közbeszerzési referens képzést, mi más, mint a mérnökkamara szervezésében, majd rövidesen a HKT névjegyzékben találtam magam.

A tanulóéveket gyakorlatilag tervezési szolgáltatásokkal és építési beruházásokkal töltöttem, mely területtől azóta sem távolodtam el.

Később a tervező iroda egyre távolabb került a közbeszerzésektől, így ott már nem volt lehetőségem tovább vinni ezt a vonalat, ezért élve a kínálkozó lehetőségekkel, egyéni megkeresésekkel, sikerült néhány ajánlatkérő szervezetnél közbeszerzési tanácsadóként közreműködnöm, ami elég hamar abba az irányba mutatott, hogy önállósodni kezdtem majd rövidesen bejegyzésre került a Perfekt-Tender Kft. mellyel azóta is töretlenül részt veszek/veszünk a közbeszerzési élet izgalmas történéseiben.

A „perfekttel” aztán megkezdődött a tényleges közbeszerzési életem, projektek, uniós források, állami intézmények, egyházak (amíg voltak), számos megbízó számtalan közbeszerzését bonyolítottuk le, melyekből sokat tanultam, s tanulok a mai napig, elég csak a KFF gránitszilárdságú ellenőrzési gyakorlatára gondolni.

Gyorsan eljött az idő, hogy egyedül már nem tudtam volna minden feladatot ellátni a magamtól elvárt színvonalon így munkatársak után néztem.

Ebben is nagy szerencsém volt, hiszen először kiegészítő, avagy inkább besegítő jelleggel, majd végül teljes munkaviszonyba „szerződtettem” Bajnóczi Gabriellát, aki azóta is a Perfekt motorja és ügyvezetőként szakmai vezetője, de ezt majd Ő elmeséli a saját szavaival.

Ahogy bővült a csapat úgy vált egyre fontosabbá a képzés, a napi gyakorlat ismerete, így kezdtünk képzésekre, szakmai fórumokra járni és így kerültünk közelebb a KÖSZ munkásságához is, ahol az információk mellett remek kollégákat, barátokat is találtunk.